

ה"ת 24240/12/19 - חמזה עבידה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 24240-12-19 עבידה נ' מדינת ישראל
ה"ת 42925-12-19 מדינת ישראל נ' עלי עיבדייה

בפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופט ביאלין אלעזר
	חמזה עבידה
	מדינת ישראל

החלטה

1. ביום 09.12.19 הגיש חמזה עבידייה (להלן: "**המבקש**") בקשה להחזרת תפוס, משאית מסוג וולוו מ.ר. 24652901 (להלן: "**המשאית**") לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) התשכ"ט 1969 (להלן: "**הפסד פ**").
2. ביום 11.12.19 הועברה בקשת המבקש לתגובת היחידה החוקרת עד ליום 17.12.19. באותה החלטה צוין מפורשות כי היעדר תגובה ייחשב להסכמה.
3. בין לבין, ביום 17.12.19, הגישה המשיבה בקשה להארכת תפוס- המשאית- וזאת ללא עדכון או הודעה של בית המשפט בדבר קיומה של בקשה תלויה ועומדת להחזר תפוס שהוגשה על ידי המבקש.
4. לאחר שעיינתי בבקשת היחידה החוקרת ובחומר החקירה, הוריתי על הארכת תפיסת המשאית למשך 45 ימים נוספים, וזאת תוך מתן אפשרות למבקש או כל אדם אחר הטוען לזכות במשאית, להגיש תגובה לבקשה להארכת תפוסים. יצוין, כי חרף העובדה שבקשת המבקש הועברה לתגובתה הן על ידי מזכירות בית המשפט והן על ידי ב"כ המבקש, היחידה החוקרת לא טרחה, להגיש את תגובתה במועד או למצער לא דאגה שתגובתה תועבר לב"כ המבקש או תסרק לתיק בית המשפט.
5. ביום 23.12.19 הגיש ב"כ המבקש בקשה למתן החלטה וזאת בהיעדר כל תגובה מצד המשיבה לבקשותיו ובהעדר כל תגובה אף לפניותיו החוזרות ונשנות ליחידה החוקרת.
6. בסעיף 3 לאותה בקשה צוין, כי בהתאם להחלטת בית המשפט, הבקשה המקורית בצירוף ההחלטה הועברו לתגובת היחידה החוקרת גם ע"י ב"כ המבקש וזאת במועדים שונים, ביום 14.12.19, ביום 16.12.19 וביום 17.12.19 כמפורט בסעיף 3 לבקשה.

7. חרף כל האמור לעיל, לא התקבלה כל תגובה מצד המשיבה.
8. ביום 24.12.19, בחלוף המועד ובהיעדר כל תגובה מטעם המשיבה, ניתנה החלטה להשבת המשאית לידי המבקש.
9. ביום 25.12.19, ככל הנראה בעקבות ההחלטה להשבת המשאית, התקבלה ונסרקה תגובת המשיבה במסגרתה התנגדה לבקשת המבקש להשבת תפוס.
10. לנוכח ההשתלשלות המתוארת לעיל, לא ניתן שלא להתרעם על התנהלותה הפגומה של היחידה החוקרת, זאת הן משום שלא הגיבה במועד לבקשת המבקש ובהתאם להוראת בית המשפט והן בכך שבבקשה להארכת תפוס שהוגשה מטעמה, לא צוין כי קיים הליך מקביל.
11. התנהלות זו הובילה, למרבה הצער, להחלטות שונות שניתנו באותו תפוס ולפתיחה של הליכים שונים ביחס לאותו תפוס.
12. יחד עם זאת, ונוכח ההבהרות שנמסרו על ידי נציג המבקשת בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 26.12.19 נראה כי אין מדובר בהתנהלות מכוונת כדי להטעות את בית המשפט אלא תקלות והתנהלות לא נכונה של היחידה החוקרת שנבעה, בין היתר, גם מהעברת התיק לרשויות התביעה ביחידת להב. לפיכך, וחרף ההתנהלות הבעייתית המתוארת לעיל, בסופו של יום אינני סבור שמדובר בפגם היורד לשורשו של עניין ואינני סבור שאך מטעם זה, יש להורות על השבת המשאית לידי המבקש.

לגופן של בקשות:

13. לגופן של בקשות - ואתחיל בבקשת המבקש: בבקשה נטען כי הוא הבעלים הרשום של המשאית. עוד נטען, כי עובר למועד תפיסת המשאית, המבקש מכר את המשאית לחברת "חפירות רבאיעה מוחמד" (להלן: "**החברה**"), אלא שלטענת המבקש העסקה לא הושלמה ואף על פי כן החזקה במשאית הועברה לחברה.
14. בנוסף נטען בבקשה, כי לאחר תפיסת המשאית וכנראה בעטיה, העסקה בוטלה. אציין כבר עתה כי לבקשה לא צורף כל הסכם מכר או כל ראיה אחרת המלמדת על ביטול העסקה.
15. לפיכך, טען ב"כ המבקש כי המבקש לא עבר עבירה, שכן במועד התפיסה המשאית לא היתה ברשותו ומשום שהעסקה בוטלה והתמורה לא הועברה במלואה, יש להשיב המשאית לידי המבקש. יתר על כן; בבקשת המבקשת נטען עוד, כי המשיבה הייתה נעדרת סמכות לתפוס את המשאית וכי תפיסת

המשאית במשך תקופה ארוכה הביאה לירידה בערכה.

16. כן טען ב"כ המבקש, כי אף אם המשאית נתפסה בדין ובסמכות, למבקש לא הוצעה כל אפשרות לשחרר את המשאית בכפוף להפקדת ערבויות.

17. מתגובת המשיבה, שהוגשה באיחור כמתואר לעיל, עולה כי המשאית נתפסה במחסום מזמוריה כשהיא מובילה פסולת וזאת בניגוד לצו בדבר העברת טובין לאזור יהודה ושומרון. בתגובת המשיבה צוין עוד, כי לאחר תפיסת המשאית נערך שימוע לבעל המשאית. לשימוע האמור התייצב נציג החברה, מר שריף רבאיעה, ולא המבקש, הרשום כבעלי המשאית.

18. כמו כן, עולה מתגובת המשיבה כי המבקש, הבעלים הרשום של המשאית, נהג להעביר פסולת שלא כדין לשטחי האזור וכי בעבר משאיות בבעלותו נתפסו וכי הוא הוזהר כ-10 פעמים שלא לעשות כן.

דין בדין והכרעה

19. לאחר שעיינתי בבקשת המבקש, תגובת היחידה החוקרת, קיימתי דיון במעמד הצדדים, קיבלתי לידי את חומר הראיות ועיינתי בו, לא מצאתי מקום, בשלב זה, להיעתר לבקשת המבקש. זאת בהתאם לנימוקים שיפורטו להלן ובעיקר בשים לב לכך שגרסאות הטוענים לזכות לוטות בערפל.

20. עיינתי בחומר החקירה (סימנתי את עיקרי הראיות 1-15). התשתית הראייתית שמונחת לפני מבססת חשד סביר לכך שנהג המשאית ובעליה היו מעורבים בביצוע עבירה לפי **סעיף 5 לצו בדבר העברת טובין (מספר 1252) תשמ"ח - 1988**. אין חולק כי המשאית הובילה פסולת לשטחי האזור (כעולה מהודעות שסומנו 1, 2, שורות 19-15 והודעה שסומנה 4).

21. בתיק זה נחקרו כחשודים נהג המשאית, מר עלי עיבדייה ונציג החברה מר שריף רבאיעה.

22. אשר לעילת התפיסה, בשים לב לחשד המתואר לעיל, קיימת עילת תפיסה לפי סעיף 32(א) לפקודה הקובע לאמור: "**רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה**". לפיכך, אני סבור שליחידה החוקרת הייתה עילת תפיסה ופעלה במסגרת סמכותה כדין.

23. בהקשר זה, אציין כי ההגנה על איכות הסביבה הוכרה ע"י בית המשפט העליון כשיקול רב ערך וראוי להגנה (סעיף ט"ו להחלטת כב' השופט רובינשטיין ב-רע"פ 6990/10 דדון חזי וציון 1992

בע"מ נ' מדינת ישראל - פורסם בנבו).

24. לאחר שהגעתי לכלל מסקנה שקיים חשד סביר וקיימת עילת תפיסה, הייתי מוכן לבחון חלופת שחרור המשאית וזאת בהתאם להלכה שנפסקה ב-בש"פ 342/06 חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), אלא, כפי שיתואר עוד להלן, שלא ברור למי שייכת המשאית התפוסה ומי ביצע את העבירה באמצעותה.

25. למען שלמות התמונה, יצוין כי לא הוגשה כל בקשה דומה להשבת המשאית על ידי החברה או מי מטעמה, על אף שלפי החשד העבירה בוצעה לכאורה כאשר המשאית היתה בחזקתה וזו נרכשה על ידה.

26. המבקש מסר הודעה במשטרה. במסגרת הודעה זו מסר המבקש כי בתאריך 22.05.19 "החברה שלי מכרה משאית וולוו מספר 24652901 לחברת חפירות רבאיעה מוחמד תמורת 550,000 שקלים. הוא שילם לי 300,000 שקלים מיד והשאר בתשלומים כפי שמפורט בזכרון דברים..." (הודעה שסומנה 3). בהמשך ציין המבקש כי "המשאית נתפסה במחסום בתאריך 27.06.19. לציין שלא שילם לי שום תשלום מאז התשלום הראשון ועוד חייב 250,000 שקל" (שם, שורות 7-2). בהמשך מסר המבקש כי נציג החברה (מוחמד רבאיעה) טען בפניו כי לא יוכל להמשיך ולשלם לו את התמורה עבור המשאית לנוכח תפיסת המשאית. המבקש הוסיף כי "בינתיים אני לא תובע אותו ואנחנו מחכים לראות מה יקרה אם המשאית אם תשתחרר". בהמשך ההודעה ציין כי "אם המדינה תיקח את המשאית", או אז הוא יתבע את החברה.

27. נציג חברה, מר שריף רבאיעה, מסר בהודעתו במשטרה כי לאחר שהחברה בבעלות בנו רכשה את המשאית, המשאית נתפסה ע"י נציג משרד איכות הסביבה. עוד עולה מהודעתו של רבאיעה כי "אני רוצה לציין שלא שילמתי לו בכלל 300,000 ₪ שהוא אומר ששילמתי, זאת בניגוד גמור לטענת המבקש. זה כסף שהוא חייב לי מהעבודות שביצעתי לו עם המחפזונים". יצוין, כי מהודעתו של מר רבאיעה עולה כי המבקש חייב לו סכומי כסף נוספים.

28. לאחר עיון בחומר החקירה ולנוכח הגרסאות השונות בייחס לבעלות על המשאית, העובדה שגם החברה הינה טוענת לזכות, הוריתי בהחלטת ביניים מיום 30.12.19 להעביר את בקשת המבקש ואת בקשת היחידה החוקרת לתגובת החברה.

29. ביום 05.01.20 הוגשה עמדת החברה באמצעות ב"כ המבקש בה נכתב כהאי לישנא: "על פי הבקשה של הנדון, בעניין חמזה עבידייה נגד מדינת ישראל, מצ"ב התגובה: אני מוחמד רבאיעה, ת.ז. 319016408, מודיע בזאת כי לא קיימת לי שום זכות ו/או טובת הנאה ברכב מסוג וולוו מספר רישוי 24652901".

30. מן המקובץ עולה כי המשאית נמכרה, לכאורה, לחברה תמורת תשלום בפועל ותמורת תשלומים עתידיים, החזקה בה הועברה לחברה. חרף כל זאת, ובאופן תמוה, לחברה אין כל דרישה לגבי המשאית והיא אף לא טרחה להגיש בקשה להשבת המשאית ולהצטרף להליך זה. עוד עולה מהמקובץ כי קיימת סתירה מהותית בנוגע לטיבה של עסקת המכירה. בהקשר זה, אפנה בעיקר לטענת המבקש לפיה החברה שלמה לו במסגרת העסקה סכום נכבד של 300,000 ₪, לעומת זאת מהודעת נציג החברה עלה כי הוא כלל לא שילם עבור המשאית.

31. עיינתי בתגובה שהתקבלה מהחברה, לפיה אין התנגדות להשבת המשאית לידי המבקש, אלא שמדובר בתגובה לקונית שלא ניתן לבסס עליה כל ממצא. לטעמי, אף לא בשלב זה של ההליך. הרושם הכללי שמתקבל מגרסאות הטוענים לזכות, המבקש החברה ונציגיה, הוא כי הם מגלים טפח, אך מכסים טפחיים, וזאת גם באשר לזהות מחזיק המשאית במועד העבירה, טיב העסקה ותכליתה.

סיכום:

32. לטעמי המבקש איננו יכול לאחוז במקל משני קצותיו. מחד, לטעון שהוא מכר את המשאית לאחר, החברה, ומשהמשאית לא היתה בחזקתו במועד ביצוע העבירה, אינו מעורב בעבירה, ומאידך, לבקש את השבתה מהמשיבה, במסגרת הליך זה- רכוש שנתפס בהליך פלילי לפי סעיף 32 לפסד"פ.

33. יצוין כי למבקש עומדת הזכות, כפי שאף הצהיר בחקירתו במשטרה, להגיש תביעה בהליך המקובל ולתבוע את המגיע לו מהחברה.

34. בנסיבות אלה, הגם שלאחר התלבטות הייתי נכון לבחון שחרור המשאית בערבויות מתאימות, לרבות הפקדה במזומן, לנוכח גרסאות הצדדים כמפורט לעיל, לא מצאתי לנכון לקבל את בקשת המבקש, בשלב זה של ההליך, ובטרם התקבלה החלטה סופית בתיק החקירה.

35. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את בקשת המבקש ומקבל את בקשת המשיבה ומורה על המשך החזקת המשאית עד ליום 27.05.2020 או קבלת החלטה בתיק החקירה, לפי המוקדם.

36. המזכירות תעביר עותק מההחלטה לצדדים.

37. העתק חומר החקירה יוחזר ליחידה החוקרת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, כ"ב טבת תש"פ, 19 ינואר 2020, בהעדר

עמוד 5

הצדדים.